

Grappige rijmpjes.

Als jullie nog wat ouder bent, moet je noodig eens de Gedichten van den Schoolmeester vragen. Die zijn toch zoo aardig, en geestig. De Schoolmeester was een Hollander, die met heel veel succes in Engeland een kostschool heeft gehouden.

Hij stierf in 1858, je ziet, nieuwerwetsch zijn zijn gedichten niet. Maar onthou ze voor later — je zult je er echt mee amuseeren. Een paar leuke kleine versjes zal ik nu voor je overschrijven, dan heb je vast een voorproefje:

De Ruiter.

Een Ruiter is een mensch te paard,
Omtrent drie voet hooger dan een mensch op aard,
En die zich somtijds vasthoudt aan de manen
en somtijds aan den staart.

En dan over den Hond:

Een hond is vermaard
Om zijn gezelligen aard.
En 't kwispelen van zijn staart.
Zijn neus, doorgaans rond
Staat gewoonlijk in 't front,
En zoo lang die maar nat en frisch is,
Is 't een bewijs, dat meneer zoo gezond als een visch is.

Nog een paar grappige regels over de visch zelve:

Een visch is zeer gek op zijn staart
Waar hij dan ook beelderig vlug mee vaart,
En die nooit verhaart,
Zooals staarten op aard.

Hier is een berijmde advertentie van hem over zijn eigen kostschool:

„O Neerland, stuur toch blij te moe
Uw kroost naar mijn Collezie toe,
De beste school, die ooit bestond
Op ons gezellig wereldrond.
Men leert hier aan de lieve jeugd
Het Engelsch, 't cijfren en de deugd
Men zingt er en men leest er —”

Ja, 't is nog een heel stuk verder, maar de rest moet je zelf maar lezen. Dát wil ik je wel vertellen, dat de Gedichten van den Schoolmeester altijd op het nachttafeltje van mijn zoon liggen — en die is nog maar net den Zonneschijn-leeftijd te boven. Aan je oor wil ik je wel zeggen, dat hij altijd allereerst Zonneschijn te pakken heeft, als 't uit de bus is gekomen.

Nannie van Wehl.